

Tednik Učiteljski Tovariš.

Glasilo avstrijskega jugoslovanskega učiteljstva.

Štev. 30.

V Ljubljani, 26. malega srpana 1907.

XLVII. leto.

„Učiteljski Tovariš“ izhaja vsak petek. Ako je ta dan praznik, izide list dan pozneje. Vse leto stoji 8 K, pol leta 4 K, četrt leta 2 K. Posamezna številka 16 h. Spise je pošiljati samo na naslov: Uredništvo „Učiteljskega Tovariša“ v Idriji. Naročnino prejema Francišek Črnagoj, nadučitelj v Ljubljani (Barje). — Vse pošiljatve naj se pošiljajo franko. — Rokopisov ne vračamo. — Za oznanila je plačati od dvostopne petit-vrste po 20 h, če se oznanilo tiska enkrat; po 18 h, če se tiska dvakrat, in po 16 h, če se tiska trikrat; če se večkrat tiska, znaten popust. Oznanila sprejema „Učiteljska tiskarna“. Priloge poleg poštnine 6 K.

Maščevanje, ki smrdi do neba.

Dne 7. julija t. l. so obhajali na Veliki Loki na Dolenjskem ustanovno veselico požarne brambce. Žalostni spomini na toliko žrtev pogubonosnega ognja so napotili požrtvovalne može, da so pričeli z resnim, vztrajnim delom in tako dosegli slovesen dan človekoljubja. Zaman so bile vse bombe zagrizenih nasprotnikov, plemeniti nagibi so strli vsa nasilstva in šli preko vseh hujšakačev in kričačev nemoteno svojo pot dalje.

Da se ne opusti stara, gotovo obrabljena in prav nepotrebna navada, so dejali v program tudi blagoslovljenje gasilnega orodja s sv. mašo in naprosili nadučitelja g. Potokarja iz Št. Lovrenca, da oskrbi moški zbor in posodi v to svrhu harmonij. Ko so ga moške v soboto pred veselico pripeljali na Vel. Loko, je bušila iz župnišča znana Oblakova strast: „Potokar ne bo igral, starih pevcev ne na kor! Kakor hitro prime on za harmonij, napravim vam škandal in grem izpred oltarja v Št. Lovrenc maševat. Pokazati hočem, da sem tudi na Vel. Loki gospodar!“

Niti prigovarjanje, da se nadučitelj popolnoma odstrani, ni nič pomagalo. Prepovedal je vsakomur igranje na njegov harmonij ter tako pokazal maščevanje tudi nad ubogim instrumentom, ki menda ni še nikdar storil nič žalega maščevalnemu župniku.

Vrlim Ločanom je bilo dovolj te ošabnosti in nesramnega maščevanja in so Oblaku kratkomalo odpovedali vsako udeležbo. Posnemali so Riemanjce. Društva so odkorakala skupno v cerkev, peveci so pa zapeli na koru par lepih Marijinih pesmi. Nato so odšli med mlaji in plapolajočimi trobojnicami v okrašeno gostilnico g. A. Šlajpaha, načelnika gasilnega društva, vrlega naprednjaka, prijatelja učiteljstva. Bilo je ves dan živahno vrvenje. Povsod polno ljudstva, domačinov in odličnih gostov. Navdušene napitnice so poudarjale važnost pomembnega dne med marljivim sviranjem godbe in krasnim petjem ljubljanskih slavčkov pod vodstvom gg. bratov Rusov. Niso pa izostale tudi mnogobrojne psovke namenjene onemu, ki ima na prižnici polna usta ljubezni, v srcu pa srd in sovraštvo do bližnjega. Le žal, da se je zaradi neugodnega vremena izvršila samo tombola, izostala pa igra „Eno uro doktor“ v gmotnem oziru v veliko škodo gasilnega društva.

Vsako delo pa zasluži svoje plačilo, in tudi za Oblaka, tega prijatelja učiteljstva, ni izostalo. Takoj drugi dan sta prišla v Št. Lovrene k župniku dva odločna moža. gg. Gliha in Kozlevčar, ter izjavila v imenu Vel. Loke:

„Pokazali ste, da hočete biti tudi na Vel. Loki gospodar. Dobro! Tu imate ključke od cerkvene škrinjice in poravnajte, kar nam gre. V cerkvi ne potrebujemo nobene maše več. Mašujete lahko, a na naše stroške ne. V cerkvi ste vi gospodar, kakor pravite, pustite nam vsaj zvonik, če paspada tudi ta v vašo last, imejte ga, mi si sežidamo novega in obesimo vanj uro in zvonove, kismoj jih plačali mi. Za farno cerkev v Št. Lovrencu niti vinarja več, mi odstopimo popolnoma. Sramota, da sega vaša strast tako daleč, da se maščujete celo nad mrtvim lesom!“

Tako daleč so prišli v šentlovrenski fari po trmoglavosti fanatičnega Oblaka. Strune so napete, kakor še nikdar, in Riemanje prav blizu. Z Oblakom proč, ako ne, se uresniči po fari doneči glas: „Adijo, rimska prestolnica.“

Naš denarni zavod.

Geslo: Kar plodonošno naložim, v pomoč le sebi podarim

Hranilnica in posojilnica Učiteljskega konvikta v Ljubljani,

— registrovana zadruga z omejenim jamstvom. —

Promet do konca vel. travna 1907 K 58.434.44

Naznanilo. Kdor želi od zadruge kakih informacij, naj za odgovor priloži 20 h v poštinih znamkah. Na prošnje brez vpošiljatve navedenih znamk se ne odgovarja.

Šolska izvestja.

Prejeli smo nekatera šolska izvestja, katerih vsebino naj na kratko navedemo na tem mestu.

— Šesto izvestje mestne višje realke v Idriji za šolsko leto 1906/07. Iz tega izvestja posnemamo, da je imel zavod 6 razredov, v katerih je bilo koncem leta 158 učencev,